

ты, а чъорапы-ты работимъ по слѣдующій начинъ : мѣнички-ты ми дѣца, като не сж още въ състояніе да работятъ, помного-то ходятъ въ праздни-ты часове по горж-тж, и събиратъ отъ храстье-то пашкулы вълж, что остоятъ отъ овцы-ты, които обычатъ да ся дръгнжтъ о нихъ. Тжж вълж дѣца-та приносятъ дома, майка имъ като сѣди при пещь-тж чеше ж и приготоя, а пѳстара-та ни дѣщеря ж пряде : да багрятъ вълж-тж не е нужно, сиромаси людье на шаръ не гядаатъ. Подиръ това наши-ты момчета, сынове-ти ни, които денемъ пасжтъ кравы на полето, като си доджтъ дома вечеръ, плетжтъ себѣ чъорапы ; а майка имъ и дѣвойкы-ты плетжтъ пѳвяче-то за проданъ.

Г. Ж... ся радваше, че честна-та сиромашія е толкова изобрѣтателна, и употрѣблява множество средства да ся прехрани и избави да не проси милостынж. Ти способности не сж извѣстни тѣмъ, които нѣмжтъ нуждж. Той самъ въ себе тури намѣреніе да гяда за напрѣдъ пѳдобрѣ за свой си дребенъ расходъ, за да не пропада ничто напраздно въ кжщж-тж му.

Но нека ся върнемъ пакъ къ овчарю.

— Г. Ж... му каза, че има голѣмж нуждж да бжде въ онзи вечеръ у пріятея си, и затова не може да намине въ колыбж-тж му. «Но на връщанье,» рече, «непремѣнно щж бждж у тебе, зачото твърдѣ желаж да видж челядь-тж ти и покжщнинж-